

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra REJSE

Citation: Claussen, Sophus: "Sophus Claussens Lyrik Bd. 7: Titania holdt bryllup. Hvededynger", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik Bd. 7: Titania holdt bryllup. Hvededynger*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 158. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen09val-shoot-idm140624412366816/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik Bd. 7: Titania holdt bryllup. Hvededynger

men en Løndom med Livets Røst.
Vi og han vil ej tro paa Tosser,
nord eller syd eller tværs igennem Danmark.

Toget sydpaa! I rolige Flader
støt og bestandig breder Landet sig,
til du ender et Sted ved en Kystby!
Tusmørket omringer Egnen og Havnen.
Hvor er Tusmørket hjemligt i Stæder,
som du har kendt i din Ungdoms Aar.
Nordiske Taager og nordiske Glæder,
nordiske Kaar! er du modløs i Skumring?
Fælles i Norden er Vinter og Væde.
Haglvejr, som isner Nørøne og Svenske,
bliver til Regn over Fyn eller Falster.

Men der er Ophold hos os mellem Byger.
Og paa et Regnvejrssmil, som du møder,
kender du Danmarks yndigste Vilje:
genskabe Danmark, selvom det regner.

Mens du vandrer i halvglemte Stræder,
læser paa Skiltene halvglemte Navne,
ser du, hvor Livet og Æventyrmodet
dristig gør Spring over ældgamle Bolværk.

Tavse Væsner, hvis Verden du kender,
rækker dig Haanden med smilende Hjerter,
medens Taagen og Tusmørket bader
disse Brøsten, hvor Rejsen er endt.
Saadan er Østersøens Luner.
Vaaren er altid paa Vej gennem Landet,
selv naar det regner, selv under Isslag.
Skovbunden dufter før Jul af Violer.
Men Stuen er tør. Der er lunt ved Ovn.
Selv om du sov i et isnende Kammer